

[Justitsministeren.]

jeg allerede har sagt: at der altså er visse lande, hvortil eksport gennem flere år har været udelukket.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Bækgaard, som jeg også takker for tilslutningen til lovforslaget, at vi, som det ærede medlem jo ved fra den samtale, vi har haft om det, i justitsministeriet er i færd med at udarbejde et cirkulære for at få fastsat ensartede retningslinjer for administrationen af den lovgivning, vi gennemførte sidste år.

O. Mathiasen: Den højtærede justitsminister har ganske ret i, at jeg overdrev, da jeg sagde, at jeg var tilhænger af enhver aktion. Det er jo rigtigt, at jeg absolut ikke er tilhænger af militær aktion.

I øvrigt vil jeg sige tak, fordi den højtærede justitsminister vil medvirke til, at vi i udvalget kan få svar på de spørgsmål, jeg har stillet. Det er jeg meget interesseret i. Der er ingen grund til, at oplysningerne skulle fremkomme her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Søgaard: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i skifteloven.

(Lovforslaget (nr. 12) findes i tillæg A. sp. 109, fremsættelsen i tidenden sp. 103).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Wingsøe: Det foreliggende lovforslag er, som det også fremgår af bemærkningerne, en sammenarbejdning af to i sidste folketingsår fremsatte forslag til ændringer af skiftelovens kapitel 5 og 6. Forslaget vedrørende skiftelovens kapitel 5 om dødsbo-

skifte blev genfremsat i begyndelsen af sidste folketingsår sammen med forslag til en ny arvelov, medens forslaget om skiftelovens kapitel 6 om skifte ved separation og skilsmisse, der hviler på en delbetænkning fra ægteskabsudvalget, først kunne fremsættes et stykke tid ind i folketingsåret.

Begge skiftelovsforslag blev, som naturligt var, behandlet i det folketingsudvalg, som også behandlede arvelovsforslaget. Skønt dette folketingsudvalg holdt møder så godt som hver uge hele folketingsåret igennem, var lovkomplekset så stort og krævede så indgående behandling af de mange problemer, at det kun viste sig muligt at færdigbehandle det største af lovforslagene, arvelovsforslaget, der blev ophøjet til lov den 31. maj 1963. Der var til gengæld enighed mellem partierne om, at skiftelovsforslagene skulle nå frem til behandling i indeværende folketingsår.

På grund af sammenhængen mellem arvelovsforslaget og skiftelovsforslagene blev ikrafttrædelsesbestemmelsen i arveloven imidlertid ændret, således at den nye arvelov først træder i kraft den 1. april 1964. Det skulle derfor være muligt at få færdigbehandlet nærværende lovforslag så betids, at loven kan træde i kraft samtidig med arveloven.

Da der i forbindelse med såvel den nye arvelov som lovforslaget om ændring i skifteloven opstår visse arveafgiftsspørgsmål, er det med tilfredshed, jeg har konstateret, at der også har fundet genfremsættelse sted af forslaget vedrørende ændringer i arveafgiftsloven.

Bestemmelserne i det foreliggende lovforslag svarer i alt væsentligt til indholdet af de i sidste folketingsår behandlede skiftelovsforslag. Jeg skal derfor tillade mig at henvise til de ret udførlige bemærkninger, jeg fremkom med ved lovforslagenes første behandling i forrige folketingsår, idet jeg går ud fra, at der vil blive lejlighed til i et udvalg at gennemdrøfte de spørgsmål, vi ikke blev færdige med i sidste folketingsår.

Jeg finder anledning til at takke den højtærede justitsminister, fordi han i det foreliggende lovforslag har imødekommet et under behandlingen sidste år fra flere sider fremsat ønske om forhøjelse af beløbsgrænsen i den foreslåede § 62 b, hvorefter den efterlevende ægtefælle altid har ret til